

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. D. K.**, nar. X., bytom **P., K.**, zastúpeného advokátom JUDr. J. B., F., N., proti žalovaným **1/ R. Č.**, nar. X., bytom **B., B., 2/ B. T.**, nar. X., bytom **B., H.**, obaja zastúpení advokátom JUDr. M. C. AK S., B. **3/ Ing. J. Š.**, nar. X., bytom **B., R.**, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. M. M., s. r. o., J., B., **o určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu a neplatnosti právnych úkonov**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbs 164/2004, na dovolanie žalovaných 1/ až 3/ proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, č. k. 1Obo 49/2008-348, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/ až 3/ sa **o d m i e t a** .

Žalovaní 1/ až 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 141,20 eur náhrady trov dovolacieho konania .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. januára 2008, č. k. 9Cbs 164/04-262 vyhovel žalobe a určil, že žalobca je výlučným spoločníkom a konateľom spoločnosti H. T., s. r. o., V. T., N., IČO: X., s výškou vkladu 200 000 Sk, ktorá je zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu v Prešove, odd. Sro, vložka č. 14129/P. Súd ďalej určil, že zmluva o prevode obchodného podielu a o zriadení záložného práva na časť obchodného podielu a o zriadení záložného práva na časť obchodného podielu H. T., s. r. o., V. T., uzavretou medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ 03. 09. 2004, je neplatná. Taktiež určil, že neplatná je aj

zmluva o zriadení záložného práva na časť obchodného podielu H. T., s. r. o., V. T., uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 3/ 03. 09. 2004. Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 48 165 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalovaný 1/ ako prevodca a žalobca ako nadobúdateľ uzavreli 03. 08. 2004 zmluvu o prevode obchodného podielu podľa ust. § 115 Obch. zákonníka. Predmetom zmluvy bol 100%-ný obchodný podiel v spoločnosti H. T., s. r. o., zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, v odd. Sro, vložka č. 14129/P. Rozhodnutie jediného spoločníka, žalovaného 1/ previesť svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti H. T., s. r. o., na žalobcu, bolo vykonané v obchodnom registri Okresného súdu v Prešove. Podľa výpisu z obchodného registra bol žalobca uvedený ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti od 13. 08. 2004. Tento zápis do obchodného registra o zmene v osobe spoločníka a konateľa nebola zo strany účastníkov sporových strán spochybnená.

Žalovaný 1/ sa žalobou domáhal voči žalobcovi určenia platnosti odstúpenia od zmluvy o prevode obchodného podielu z 03. 08. 2004, z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny a tým podstatného porušenia zmluvných povinností S. D. K.. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 18. októbra 2007, sp. zn. 6Obo 88/2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba žalobcu R. Č. zamietnutá. Súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že keď odstúpenie od zmluvy o prevode obchodného podielu z 03. 08. 2004 nie je platné, potom zmluvy, ktorými žalovaný 1/ prevádzal časť obchodného podielu a zriaďoval záložné právo na časť obchodného podielu H. T., s. r. o. na žalovaného 2/ a na žalovaného 3/ 03. 09. 2004 sú v zmysle § 39 Obchodného zákonníka neplatné. Žalovaný 1/ nemohol previesť nič, čo nemal vo vlastníctve, i keď sa za takého vydával na základe právnych úkonov, ktoré zaregistroval obchodný register Okresného súdu v Prešove. Na záver súd ustálil, že žalobca je výlučným spoločníkom a konateľom spoločnosti H. T., s. r. o. V. T., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Na odvolanie žalovaných vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa dospel k záveru, že je vecne správny a rozsudkom z 24. júna 2009, č. k. 1Obo 49/2008-348 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania a návrh na prerušenie konania zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že zmluva o prevode obchodného podielu je platne uzavretá v zmysle ust. § 115 ods.3 Obchodného zákonníka, je uzavretá v písomnej forme, podpisy účastníkov sú overené, obsahuje všetky potrebné údaje takéhoto typu zmluvy. Neobstojí námietka odvolateľov v tom smere, že nedošlo k účinnému uzavretiu zmluvy podľa ust. § 43c ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo z obsahu samotného písomného prejavu účastníkov právneho úkonu z 03. 08. 2004 jednoznačne vyplýva, že nejde o návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a a nasl., ale o riadne uzavretú zmluvu o prevode obchodného podielu v zmysle § 115 Obchodného zákonníka. Okolnosťami samotného zaplataenia dohodnutej ceny obchodného podielu sa zaoberal súd v inom konaní, na ktoré okolnosti v tomto konaní bolo vykonané dokazovanie a súd sa v odôvodnení rozsudku s týmito skutočnosťami vysporiadal tak, že mal za preukázané zaplataenie dohodnutej ceny obchodného podielu. Túto zistenú skutočnosť si súd prvého stupňa v tomto konaní osvojil a nadbytočne nevykonával dokazovanie. Tvrdenie žalovaného 1/ o nezaplataení dohodnutej ceny obchodného podielu bolo vyvrátené obsahom písomnej zmluvy o prevode obchodného podielu, v ktorej je uvedené, že „cena v celej výške je zaplataená prevodcovi pri podpise zmluvy. Prevodca potvrdzuje svojim podpisom prijatie ceny“. Žalovaný 1/ svojim podpisom na zmluve potvrdil prijatie dohodnutej ceny a v konaní žiadnym spôsobom túto zistenú skutočnosť nespochybnil. Ďalej uviedol, že žalovaný 1/ sa v konaní v Trnave domáhal určenia platnosti odstúpenia od zmluvy o prevode obchodného podielu. Žalovaný 1/ podaním žaloby o určenie platnosti odstúpenia od zmluvy sám uznal zmluvu o prevode obchodného podielu za platne uzavretú, lebo by sa nedomáhal platnosti odstúpenia od neplatnej zmluvy. Pokiaľ by sám považoval túto zmluvu za neplatnú, domáhal by sa určenia jej neplatnosti. Preto odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalovaného 1/ o neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky platnosti zmluvy, dania súhlasu valného zhromaždenia na prevod obchodného podielu zo strany žalovaného 1/ je účelová. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ až 3/ dovolanie. Žiadali zrušiť rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili tým, že v konaní na súde prvého stupňa ako aj na odvolacom súde bola žalovaným 1/ až 3/ odňatá možnosť konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p./. Podľa názoru dovolateľov súd prvého stupňa a odvolací súd

precenili skutkovú a právnu stránku predmetu konania, pretože sú odlišné od právnej a skutkovej stránky konania o určenie práva žalobcu k obchodnému podielu. Dôvody a okolnosti, ktoré predstavovali podklad pre rozhodnutie v konaní o určenie platnosti odstúpenia od zmluvy a ani v ňom vydaný rozsudok nemohli byť dostatočným skutkovým a právnym základom pre určenie žalobcu za spoločníka spoločnosti H. T., s. r. o., bez súčasného posúdenia ešte ďalších a pre rozhodnutie v tejto veci rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa účinkov prevodu obchodného podielu, teda práve tých skutočností, ktorými sa prvostupňový a ani druhostupňový súd vôbec nezaoberali a ani neuviedli dôvody, prečo tak neurobili. Oba súdy nesprávne stotožnili platnosť zmluvy s účinkami prevodu obchodného podielu a to aj napriek tomu, že rozdielnosť týchto právne významných skutočností explicitne vyplýva z ust. § 115 ods. 4 Obchodného zákonníka. S poukazom na ust. § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že účinky prevodu obchodného podielu medzi zmluvnými stranami možno viazať aj na podmienku a práve takúto si zmluvné strany ako zmluvne dohodnutú odkladaciu podmienku dojednali v čl. II bode 2 zmluvy, podľa ktorého bude odsúhlasený... valným zhromaždením, ktorého pôsobnosť vykonáva jediný spoločník. Tvrdí, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu sú nesprávne a arbitrárne, lebo ako dôkaz brali rozsudok Krajského súdu v Trnave a nevykonali dôkazy, ktoré by objasnili podstatné okolnosti účinkov prevodu obchodného podielu. Bez vykonania dokazovania a posúdenia všetkých okolností týkajúcich sa účinkov prevodu obchodného podielu spor nebolo možné spravodlivo a zákonne rozhodnúť. Pre určenie žalobcu za spoločníka spoločnosti H. T., s. r. o. nepostačoval rozsudok Krajského súdu v Trnave a ani to, že žalobca bol v minulosti ako spoločník zapísaný do obchodného registra, pretože rovnako boli, resp. sú do obchodného registra zapísaní aj žalovaní 1/ až 3/. To len potvrdzuje, že v konaní o tejto veci bolo nevyhnutné sa zaoberať otázkou nielen platnosti zmluvy, ale aj tým, či nastali skutočnosti, s ktorými hmotné právo a zmluva spájali účinky prevodu obchodného podielu. Odňatím možnosti konať pred súdom podľa dovolateľov spočíva v tom, že súdy oboch stupňov nezohľadnili zásadné a relevantné skutočnosti, ktoré mali pre rozhodnutie význam a ani neuviedli dôvody, prečo na ne neprihliadli.

Dovolatelia vidia prípustnosť dovolania aj podľa § 241 ods.2 písm. b/ O. s. p., ktorý spočíva v tom, že súdy oboch stupňov určili vnútorné právne pomery spoločnosti H. T., s. r. o. napriek tomu, že táto spoločnosť nebola účastníkom konania. Súdy určili, že spoločnosť H. T., s. r. o., má sídlo na adrese N., V. T., a že jej konateľom je žalobca v konaní vedenom

voči žalovaným 1/ až 3/, ktorí na takéto určenie neboli pasívne legitimovaní. Vzhľadom na požiadavku Existencie naliehavého právneho záujmu, ten mohol byť daný iba v konaní voči spoločnosti a nie voči spoločníkom.

Napokon dovolatelia odôvodňujú prípustnosť dovolania aj podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. K tomuto dovolaciemu dôvodu uviedli, že sa síce čiastočne prelína s dovolacím dôvodom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., kým však dôvodnosť dovolania podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. spočíva v tom, že súdy nedostatočne odôvodnili svoj postup a rozhodnutie vo veci samej, v prípade dovolacieho dôvodu podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. dôvodnosť dovolania spočíva v tom, že sa súdy touto skutočnosťou vôbec meritórne nezaoberali a zodpovedajúce právne normy na prejednávanú vec neaplikovali, resp. ich aplikovali nesprávne. Nesprávnosť právneho posúdenia veci má spočívať aj v tom, že súdy na tento prípad aplikovali nesprávnu právnu normu, keď namiesto *lex specialis* upravenú v ust. § 131 Obchodného zákonníka aplikoval *lex generalis* upravenú v ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento zákon upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa ust. § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka v konaní konajú za spoločnosť konatelia: ak sú však účastníkmi konania sami konatelia, zastupuje spoločnosť určený člen /členovia/ dozornej rady. Ak žalujú tak konatelia, ako aj členovia dozornej rady, alebo ak nie je dozorná rada zriadená, určí zástupcu spoločnosti valné zhromaždenie. Ak tak neurobí do troch mesiacov od doručenia žaloby spoločnosti, ustanoví súd spoločnosti opatrovníka.

Citované ustanovenie zakladá subsidiaritu Občianskeho zákonníka na prípady určenia neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia, či jediného spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným a zároveň označujú spoločnosť za účastníka konania na strane žalovaného a vecne pasívne legitimovanú osobu. Pokiaľ sú určití, že spoločnosť H. T., s. r. o., má sídlo na adrese N., V. T., a že žalobca je jej konateľom, čo do účinkov ide o súdne rozhodnutie, ktoré je založené na neplatnosti rozhodnutia žalovaného 1/ ako jediného spoločníka, z 2. septembra 2004 o odvolaní žalobcu z funkcie konateľa a z 3. septembra 2004 o zmene sídla. Neplatnosť týchto rozhodnutí teda nemôže byť založená na aplikácii ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ale na aplikácii ust. § 131 Obchodného zákonníka a to iba v konaní

voči spoločnosti ako vecne pasívne legitimovanému subjektu, ktorého za účastníka označuje zákon. Vecne a miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci v prvom stupni mal byť Krajský súd v Prešove a nie Krajský súd v Bratislave. Preto ak rozhodol Krajský súd v Bratislave, rozhodol nepríslušný a nesprávne obsadený súd a tým bol účastníkom odňatý ich zákonný sudca.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaných 1/ až 3/ navrhol, aby bolo dovolanie ako neprípustné podľa ust. § 218 ods.1 písm. c/ O. s. p. odmietnuté a by mu dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania v sume 141,20 eur. K dovolacím dôvodom uviedol, že nie je možné sa domáhať dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. z titulu nevykonania dokazovania a neuvedenia, na základe čoho odvolací súd potvrdil správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. K obsahu prvej námietky dovolateľov žalobca uviedol, že žalovaní namietajú procesnú stránku veci a nie hmotno-právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. K obsahu spisu žalobca uviedol, že predmetom sporu bolo vlastníctvo obchodného podielu spoločníkov spoločnosti H. T., s. r. o. Spoločnosť H. T., s. r. o. nie je subjektom právneho vzťahu, ale jej objektom. Právny základ tohto sporu sa týka práve osoby žalobcu a žalovaných, nakoľko je založený na dvojstranných právnych úkonoch, založených na základe zmlúv o prevode obchodného podielu, ktorého účastníkom nie je spoločnosť H. T., s. r. o. Táto je len ich adresátom. Vzhľadom na uvedené by nemalo žalovanými požadované pasívne účastníctvo spoločnosti H. T., s. r. o., v tomto konaní nielen právny základ, ale ani za podmienky účasti tejto spoločnosti v konaní, by sa na vecnej stránke nič nezmenilo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací ú § 10a ods. 2 O. s. p. / po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania ú § 243a ods. 1 O. s. p./ preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo /§ 242 ods. 1 O. s. p./ a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa ustanovenia § 238 O. s. p., ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu /§ 238 ods. 1 O. s. p./, alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci /§ 238 ods. 2 O. s. p./, alebo ak v rozsudku odvolací súd, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, lebo ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu /§ 238 ods. 3 O. s. p./.

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených rozhodnutí. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil, preto prípustnosť dovolania v danej veci podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nie je daná.

Dovolatelia odvodili prípustnosť dovolania z ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. tvrdiac, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd im odňali možnosť konať pred súdom. Podľa dovolateľov rozsudky súdov oboch stupňov trpia závažnými vadami, lebo nereagovali na viacero právne rozhodujúcich skutočností, namietaných žalovanými 1/ až 3/ a vec nesprávne právne posúdili. Dovolatelia sú toho názoru, že rozhodnutím súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu bolo porušené ich právo na súdnu ochranu.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol vylúčený v dôsledku nesprávneho postupu súdu. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom postupom súdu prvého stupňa a odvolací súd neurobil v tomto smere nápravu, alebo či sa tak stalo pred odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktoré rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

Dovolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a nezistil, že by bola postupom odvolacieho súdu žalovaným znemožnená realizácia procesných práv, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva. Odvolací súd rozhodoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Vec rozhodol a rozsudok vyhlásil 24. júna 2009. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaných a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 O. s. p. Žalovaní 1/ až 3/ podali rozsiahle dovolanie, v ktorom spochybnili právne posúdenie veci.

Žalovaní 1/ až 3/ tvrdia, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepožil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávny právny záver. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie /§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p./, zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania. Nepochopením významu vady konania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a tým aj zmyslu dovolacieho dôvodu podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. je dovolateľmi spochybnený právny názor oboch stupňov nižších stupňov/ prvostupňového i odvolacieho, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil/ tvrdiac, že v rozsudku vysloveným právnym názorom došlo k vylúčeniu realizácie procesných práv žalovaných 1/ až 3/. Dovolací súd nezistil zo súdneho spisu žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilými vyvodiť záver o vylúčení žalovaných z realizácie procesných práv, priznaných im Občianskym súdnym poriadkom.

Ani nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovanými nie je postupom, ktorým by im súd odňal možnosť konať pred súdom. Platí to aj o takom dôkaze, ktorý účastníci zo svojho subjektívneho hľadiska považujú za vysoko významný. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané, patrí výlučne od posúdenia súdu a nie účastníka konania /§ 120 ods. 1 O. s. p./. Aj v prípade ak by súd nevykonal dôkaz, ktorý by bol podľa účastníka spôsobilý privodiť zvrat v skutkových zisteniach, mohol by takýto postup súdu mať za následok neúplnosť zistenia skutkového stavu /vedúce k vydaniu nesprávneho rozhodnutia/, nie však odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 329/2004, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádiu civilného procesu.

Zo všetkých uvedených skutočností je zrejmé, že nie je daná existencia vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ktorá by bola spôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. napriek primárnej neprípustnosti dovolania proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalovaných 1/ až 3/ odmietol ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p.

Vzhľadom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť, dovolací súd sa nezaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania /§ 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O. s. p./. Žalobca bol v dovolacom konaní zastúpený advokátom, preto mu patrí právo na náhradu trov za právne

zastúpenie a to za dva úkony právnej pomoci/ vyjadrenie k dovolaniu a vyjadrenie k doplňujúcemu dovolaniu/ po 53,49 eur za úkon, jedenkrát režijný paušál po 6,95 eur a jedenkrát režijný paušál po 7,21 eur a daň z pridanej hodnoty v sume 20,32 eur, spolu 141,20 eur.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. mája 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.